

dentlig indfødsretsaf tale, idet man derved understreger grundlovens bestemmelse i § 44.

I den forbindelse er der nogle misforståelser, der skal ryddes af vejen. For det første de velkendte påstande om, at fremmede har ret til dansk indfødsret, sådan som menneskerettighedsidealister kan finde på at hævde det. Nej, der er ingen, der har ret til at få dansk indfødsret. Indfødsretten er det danske folks gave til dem, der skønnes værdige til at modtage den. Dette er, hvad grundlovens § 44 fortæller os, og hvad vi skal huske at holde højt i ære.

Dernæst de efter denne aftales indgåelse mange protester imod, at psykisk syge, de af posttraumatisk stressyndrom lidende, ikke automatisk skal kunne opnå dispensation fra danskprøven. Nej, fordi man er psykisk syg, har man naturligvis ikke krav på statsborgerskab. Man har behov for hjælp. Men forudsætningen for dansk statsborgerskab er og bliver evnen til at tale dansk, og der er slet og ret tale om begrebsforvirring, når man sammenblander behovet for pleje og hjælp med retten til statsborgerskab.

Endelig anklagen for, at denne indfødsretsaf tale svækker og hindrer integrationen af fremmede i Danmark. Men indfødsret er naturligvis ikke et middel til integration. Igen er der tale om indlysende begrebsforvirring. Indfødsretten er det overordnede, det, man kan opnå, når man er tilstrækkeligt integreret. Men indfødsretten er naturligvis ikke underordnet integrationen. Den er mål, ikke middel. Den kan være målet for de integrerede, men den er ikke, og den må aldrig blive gjort til et integrationsmiddel.

Vi, der indgik integrationsaftalen i december, har naturligvis mødt mange indvendinger og mange protester. Det er efter min mening et tegn på, at vi har gjort en nødvendig gerning, der skulle være gjort tidligere. Jeg vil dog ikke udelukke, at jeg måske ikke har været tilstrækkelig diplomatisk i redegørelsen for aftalens indhold. De angreb, bl.a. jeg har været genstand for, er måske delvis selvforskyldte.

Men alligevel skal det siges uden indskrænkning: Denne aftale er en god og nødvendig gerning, der tjener til at værne om og hævde dansk identitet i en utryk og risikabel fremtid. Og vi håber, at den i lang tid vil stå som et vartegn for, hvad indfødsret er, og hvorledes den skal tildeles.

Formanden:

Der er foreløbig fem, der har bedt om korte bemærkninger: Hr. Morten Østergaard, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, hr. Simon Emil Ammitzbøll, hr. Kamal Qureshi og hr. John Dyrby. Først hr. Morten Østergaard.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Først og fremmest kunne jeg godt tænke mig at spørge Dansk Folkepartis ordfører, om han er enig med Venstres ordfører, som sagde, at statsborgerskab, indfødsret, alene handler om, at man har valget og stemmeret til Folketinget. Er der for hr. Søren Krarup ikke også noget andet og mere i det at blive statsborger?

Kl. 11.20

Det andet spørgsmål – og det er sådan et helt praktisk spørgsmål – er: Betyder den her aftale, at Dansk Folkeparti fremover vil stemme for de indfødsretsforslag, der bliver fremsat i Folketingssalen?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg kan begynde med det sidste. Det er ganske klart, at denne aftale, som vi nu indgår, indebærer, at når man siger ja til den, så siger man ja til at stemme for de indfødsretsforslag, der kommer i Folketinget. Det er en del af aftalen.

Med hensyn til hvad dansk statsborgerskab er: Jeg har jo forsøgt at sige det. Det er til syvende og sidst ensbetydende med et forhold til dansk identitet. Men det danske pas og den danske stemmeret til Folketinget er jo også de mest markante udtryk for denne danske identitet. Men selvfølgelig går selve indfødsretten langt dybere end det her rent tekniske.

Jeg er klar over, at hr. Morten Østergaard naturligvis er vidende om dansk historie, er inde i mange detaljer og derfor ved, at vi fik den første indfødsretslov i 1776, og der hedder det, at det er landets børn, der skal æde landets brød. Det begreb, landets børn, siger jo tydeligt, hvad indfødsret er.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg er glad for svaret og deler fuldstændig opfattelsen af indfødsret og statsborgerskab som værende langt mere end den instrumentelle udlægning, som Venstres ordfører kom af sted med.

Jeg ved, at hr. Søren Krarup i løbet af debatten har været meget kritisk over for de læger,